

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, nu er det kulturministeren. (*Munterhed*). Det kan da være lidt muntert en gang imellem.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Ja, det kan man sige.

Tak til hr. Aage Frandsen for at give en pædagogisk opsang til Socialdemokratiet om, at man er på vej ad det forkerte spor. Det er jeg glad for.

Den regulering, som er indeholdt i det lovforslag, regeringen har fremsat, er formuleret akkurat så stramt, som det efter regeringens opfattelse er muligt ifølge vore internationale forpligtigelser. Så er spørgsmålet jo, om det er hensigtsmæssigt at vende tilbage til den gamle formulering vedrørende økonomiske interessegrupper og religiøse anskuelser, og derfor vil jeg gerne endnu en gang som en anden senator Cato minde om, at da et forbud mod at udsende reklamer for arbejdsgiverorganisationer, fagbevægelsen og religiøse bevægelser blev indsat i loven i 2002, var der ikke nogen kritik af formuleringen, heller ikke fra SF's side. Endvidere har der ikke i den periode, hvor bestemmelsen har været gældende, været rejst spørgsmål om det hensigtsmæssige i rækkevidden af bestemmelsen, og da den altså ikke har givet anledning til nogen problemer overhovedet, finder jeg ikke rent umiddelbart, at der er grundlag for at arbejde for en ændring.

Jeg vil også lige bemærke her, at efter min opfattelse må udgangspunktet være adgangen til ytringsfriheden. Der skal være særlige grunde til at sætte begrænsninger for ytringsfriheden, også med hensyn til reklamer, og det mener jeg er tilfældet vedrørende politiske reklamer. Derfor er regeringen for et forbud mod politiske reklamer, og det er derfor, vi har lavet den begrænsning i lovgivningen. Men jeg mener altså ikke, at der indtil nu er fremført overbevisende argumenter for en yderligere begrænsning af ytringsfriheden, som den er foreslået i lovforslaget, og derfor kan regeringen ikke støtte det stillede ændringsforslag. Vi vil ikke begrænse ytringsfriheden yderligere.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ministeren siger, at i 2002 var der ikke nogen, der stillede spørgsmål om, hvorvidt økonomiske interessegrupper skulle med. Nej, men ministeren er jo blevet klogere siden 2002 – det er derfor, vi har dette nye lovforslag fra ministeren

– og vi andre er også blevet klogere. Vi er åbenbart blevet endnu klogere end ministeren, for vi har fundet flere mangler.

Det groteske er, at man meget fornuftigt udelukker politiske og religiøse bevægelser, Dansk Arbejdsgiverforening og LO, men at man ikke lige så fornuftigt udelukker de store erhvervs-virksomheder. Det er jo det, der er pointen her, for hvem tror man, der i særlig grad vil reklamere politisk i fremtiden? Er det Dansk Arbejdsgiverforening? Det tror jeg ikke meget på. Er det LO? Formentlig heller ikke. Er det TDC? Jeg behøver ikke stille spørgsmålet, det ved jeg godt, for svaret er indlysende. Det er et retorisk spørgsmål. Og der gælder det samme for en række andre foretagender som A.P. Møller osv. osv.

Kl. 10.30

Det er det, der er pointen, og derfor synes jeg, vi har fået svaret: Når ministeren ikke kan støtte ændringsforslaget, er grunden, at man gerne vil have, at der reklameres for de synspunkter, som også er ministerens synspunkter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, jeg vil bede om ministerens svar på det problem, vi har rejst, nemlig at statsministeren introducerer en ny praksis med hensyn til at indføre skjult politisk reklame, ved at et forslag bruger statsministeren på en måde, som indlysende er politisk reklame for et bestemt politisk parti.

Så siger ministeren, at så må oppositionen komme med et ændringsforslag. Jamen det er jo ærligt talt sådan, at det er partiet Venstre og statsministeren, der har skabt et nyt problem, som vi ikke har stået over for før, fordi statsministeren har overskredet en moralsk tærskel, som han ikke burde have overskredet. Det er ærligt talt regering, der må have ansvaret for at løse det problem, som statsministeren har skabt, og derfor synes jeg, ministeren bliver nødt til at tage det problem alvorligt. Det er faktisk ministeren, der må komme med et forslag til, hvordan vi kan løse problemet.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Med risiko for, at hr. Aage Frandsen vil sige, at der igen bliver forvirring i debatten, bliver jeg nødt til at svare på spørgsmålet fra hr. Keld Albrechtsen. Jeg svarede tidligere på spørgsmålet